

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **T. Z.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 13 kwietnia 2023r.

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 1 września 2017r. w sprawie II AKa 184/17, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 lutego 2017r. w sprawie XII K 210/16, na podstawie art. 545§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca T. Z. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 1 września 2017r. w sprawie II AKa 184/17, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 lutego 2017r. w sprawie XII K 210/16.

W treści powyższego wniosku autor wskazuje, że prowadzone w tej sprawie postępowanie doprowadziło do wydania orzeczenia kończącego dotkniętego całym szeregiem uchybień w postaci wadliwego ustalenia powrotu do przestępstwa, wadliwej oceny zeznań świadka A. Z., które były kłamliwe oraz nie wzięcia pod

uwagę takich okoliczności łagodzących jak wezwanie policji do pokrzywdzonej oraz udzielenie jej pomocy przez skazanego.

Nawet nie negując obecnie zaistnienia wskazanych we wniosku okoliczności, stwierdzić jednak trzeba, że wniosek ten nie został oparty na żadnej z podstaw wymienionych w Kodeksie postępowania karnego, a pozwalających na rozważanie możliwości wznowienia postępowania. W szczególności nie wskazano w nim nowych dowodów, które ujawniłyby się od czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

Gdyby bowiem przyjąć, że we wskazywanym orzeczeniu wadliwie ustalono możliwość przypisania skazanemu działania w warunkach powrotu do przestępstwa, to okoliczność ta wiązałaby się z rażącym naruszeniem prawa, którego dopuściłyby się Sądy rozpoznające sprawę błędnie analizując, znane im okoliczności, a nie dlatego, że ujawniły się nowe dowody. Uchybienie takie zatem mogłoby być obecnie usunięte jedynie poprzez złożenie przez podmiot szczególny wskazany w art. 521§1 k.p.k. innego nadzwyczajnego środka zaskarżenia jakim jest kasacja, nie zaś przez wznowienie postępowania. Skazany z wnioskiem o wywiedzenie w jego imieniu takiej kasacji może wystąpić w każdym czasie.

Również niedocenienie przez Sąd, znanych mu przecież okoliczności łagodzących, nie może być uznane za wypełniające którąkolwiek z przesłanek z art. 540 k.p.k., a tym samym stanowiących podstawę do wznowienia postępowania.

Złożenie zaś fałszywych zeznań przez świadka mogłoby świadczyć o tym, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, co mogło mieć wpływ na treść wyroku, jednak zgodnie z dyspozycją art. 541§1 k.p.k. – czyn taki, aby mógł stanowić podstawę do wznowienia postępowania, musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym. Najpierw zatem wnioskodawca winien złożyć zawiadomienie o przestępstwie, a dopiero po prawomocnym skazaniu takiego świadka, na tej podstawie, można złożyć wniosek wznowieniowy. Obecnie jest on przedwczesny.

Ustosunkowując się do pisma skazanego z dnia 24 marca 2023r., w którym ponownie wskazał on na błędne przypisanie mu odpowiedzialności za czyn w warunkach recydywy zwykłej, na wstępie, na co już wskazano wyżej, należy

podnieść, że okoliczność ta była już przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego w Warszawie w wyroku z dnia 1 września 2017r. w sprawie II AKa 184/17 (k. 1835), a tym samym nie można uznać jej za nową, w myśl art. 540§1 pkt 2 k.p.k. Po wtóre zaś wskazać trzeba, że wniosek o popełnieniu czynu w warunkach art. 64§1 k.k. opierać się musi na ustaleniu, że sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, popełnił umyślne przestępstwo podobne do tego przestępstwa, w ciągu 5 lat **po odbyciu co najmniej 6 miesięcy tej kary**. Sąd Apelacyjny wyjaśnił w sposób klarowny, z powołaniem się na stosowny judykat, w jaki sposób do ustaleń tych dochodzi się w przypadku sprawcy, wobec którego skazanie objęto wyrokiem łącznym i wykonywano wobec niego karę łączną, nie zaś karę jednostkową. Rozważania tego sądu dają pełną odpowiedź na wątpliwości skazanego w tej przestrzeni.

Dodać zatem jedynie wypada, że podstawą do przyjęcia recydywy w przypadku T.Z. było skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 27 lutego 2006r. (sygn. akt III K 348/06) za czyn z art. 281 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, która w tym samym wyroku została objęta węzłem kary łącznej w wymiarze roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (jej wykonanie, do dnia 8 września 2008r., było warunkowo zawieszone, a z tą datą zarządzono jej wykonanie), a następnie, wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 27 października 2011r. (sygn. akt IV K 627/11), którym orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Skazany odbywał karę za skazanie w sprawie III K 348/06 w okresach od dnia 5 maja 2010r. do dnia 13 maja 2011r. oraz od dnia 20 lipca 2011r. do dnia 10 stycznia 2013r. Zważywszy, że determinujące znaczenie przy ustalaniu recydywy ma upływ czasu od wykonywania kary za czyn, a nie daty jego popełnienia, uznać należało, że w odniesieniu do obydwu wymienionych okresów wykonywania kary nie upłynął okres 5 lat do dnia kiedy skazany dopuścił się kolejnego przestępstwa, stanowiącego przedmiot postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn. akt XII K 210/16. Nawet zatem uwzględniając jedynie pierwszy z tych okresów, 5 lat, o których mowa w art. 64§1 k.k., upływało z dniem 13 maja 2016r., podczas gdy T. Z. popełnił czyn z art. 158§1 i §3 w nocy z 29 na 30 stycznia 2016r., a zatem blisko 4

miesiące wcześniej. Tym samym argumenty skazanego związane z błędnym ustaleniem Sądu w tej przestrzeni są niezasadne.

W tej sytuacji wniosek należało oddalić jako oczywiście bezzasadny, w trybie art. 545§3 k.p.k., bez wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia jego braków formalnych, takich jak niesporządzenie go przez adwokata i brak opłaty.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[ms]